

עפ"ג 10964/09/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 10964-09-21 פלוני נ' מדינת ישראל
לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד
כב' השופט דניאל בן טולילה
כב' השופט יובל ליבדרו
פלוני המערער

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ - עו"ד ליאור רונן

ב"כ המשיבה - עו"ד מיטל אמויאל

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט חיים נחמיאס), מיום 18.07.21 בת"פ 27458-07-20.

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, והיזק לרכוש במזיד.

כתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו מתאר כי במועד הרלוונטי היו המערער והמתלוננת בני זוג והתגוררו יחד. ביום 11.07.20 המערער והמתלוננת ישבו יחד במכולת ושתי בירה. באותו זמן עבר במקום אדם שהוביל כלב והמתלוננת שוחחה אתו על האפשרות לרכוש כלב מאותו סוג וביקשה לרשום את מספר הטלפון שלו. בתגובה לכך המערער תפס את מכשיר הטלפון מידה של המתלוננת והיכה בו את המתלוננת בפניה, סמוך לעין. המתלוננת אספה את חפציה ויצאה מהמקום והמערער יצא אחריה השליך את מכשיר הטלפון שלה לרצפה והרס אותו. המתלוננת התכופפה לאסוף את חלקי הטלפון שלה, והמערער דחף אותה. כתוצאה ממעשה המערער נגרמו למתלוננת שטחיות בזווית עין שמאל.

עובר לשלב העונש, שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר על המערער בו צוין בין היתר שהמערער בן 34. יליד מולדובה. גרוש ואב לילדה בת 6 הסובלת מבעיות התפתחות ואוטיזם. עלה לארץ בגיל 16. שירת שירות צבאי בשיטת 13. ולאחר שחרורו עבד כחמש שנים באינטל בתחום הרכבת צינורות. כיום נמצא בהליך של פשיטת רגל, עובד בעבודות

מזדמנות ומצבו הכלכלי קשה. אובחן כסובל מחרדה, ונוטל טיפול אנטי דכאוני. אין למערער הרשעות קודמות בפלילים ובעבר הופנה לשירות המבחן בגין עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, והוטל עליו של"צ. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית בתחום האלכוהול והעריך כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה ותוקפנית כלפי בנות זוג פוטנציאליות. והמליץ להטיל על המערער צו מבחן ושל"צ. אשר להרשעה, צוין שהמערער מביע מוטיבציה לשוב ולעבוד באינטל; ומצוי בהליכי פשיטת רגל; והרשעתו עלולה לצמצם את אפשרויות התעסוקה שלו. והמליץ לבטל את הרשעתו.

התביעה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין עבודות שירות ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להותיר את הרשעת המערער על כנה ולהטיל על המערער מאסר בעבודות שירות, קנס ופיצוי למתלוננת.

ההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעת המערער.

בית המשפט בחן את מעשי המערער, נתוניו ונסיבותיו, וקבע כי יש להקל בדינו של המערער אך לא לבטל את הרשעתו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירת התקיפה נע בין מאסר על תנאי דרך מאסר בעבודות שירות ועד למאסר בפועל ממש, ומתחם העונש ההולם לעבירת ההיזק בזדון נע בין מאסר על תנאי למאסר קצר שניתן לשאתו בעבודות שירות. ובהתחשב בנסיבות המיוחדות של המקרה הטיל על המערער 3 חודשי מאסר על תנאי; צו מבחן; פיצוי למתלוננת; והתחייבות להימנע מעבירה.

המערער מפנה את ערעורו להחלטת בית המשפט שלא לבטל את הרשעתו.

ב"כ המערער עומד על נסיבות חייו של המערער, המתוארות בתסקיר שירות המבחן, ומדגיש את גילו של המערער, עברו הנקי, ושירותו הצבאי המשמעותי, ועומד על הנזק החמור שייגרם למערער מהותרת ההרשעה על כנה, שתמנע ממנו להתקבל לעבודה במפעל הביטחוני בו עבד. ב"כ המערער ציין שהמערער הוא זה שדיווח למשטרה על אירוע העבירה ושהמערער הודה במעשיו והביע עליהם צער. וטוען שמעשי המערער עומדים ברף חומרה נמוך והם חריגים לאורחות חייו. ושעניינים דומים מסתיימים בהסדר מותנה. ומבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעת המערער.

ב"כ המשיבה טענה שהמערער אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב ושהפסיקה בעבירות אלימות במשפחה ממעטת להימנע מהרשעת נאשמים, וביקשה לדחות את הערעור.

קראנו את החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טענות הצדדים והחלטנו לדחות את הערעור.

נקודת המוצא לדיון הינה שנאשם שאינו קטין, שנקבע לגביו כי ביצע עבירה מסוימת, יורשע בדיון. הימנעות מהרשעה היא תוצאה חריגה השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן בהם העבירה לפי טיבה מאפשרת לוותר על ההרשעה מבלי

לפגוע באינטרסים הכרוכים בהרשעה בהליך פלילי, והרשעת הנאשם תגרום לו פגיעה בלתי פרופורציונלית.

עבירות האלימות במשפחה הן בעלות חומרה מיוחדת, הנובעת מהמאפיינים הייחודיים של המסגרת בה מבוצעות העבירות ומיחסי הכוחות ויחסי הגומלין שבין התוקף לקרבן, ובהתאם לכך מדיניות הענישה לגביהן היא של רצינות וחומרה. וככלל, עבירות כאלה אינן מתאימות להימנעות מהרשעה, בשל האינטרס הציבורי המובהק בהרשעת מי שביצע אותן.

בעניינו המערער תקף את המתלוננת רק בשל כך שדיברה בנוכחותו עם גבר אחר. התקיפה לא התבטאה בהנפת יד רגעית, חד פעמית, כמעט אינסטינקטיבית, אלא, כמתואר, המערער היכה את המתלוננת עם מכשיר הטלפון שלה בפניה, סמוך לעינה, לאחר מכן יצא אחריה, השליך את הטלפון שלה על הרצפה והרס אותו, וכשהתכופפה לאסוף את חלקי הטלפון, דחף אותה. המדובר באירוע אלימות משמעותי. עובדה היא שהמערער עצמו הבין וחש כי הוא עבר את הגבול והתקשר למשטרה לדווח על האירוע. בהקשר זה יוזכר ששירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה ותוקפנית מצד המערער כלפי בת זוג; שברקע הדברים עומדת ככל הנראה צריכת אלכוהול בלתי מבוקרת, הדורשת טיפול; ושכסופו של דבר המערער לא עבר טיפול משמעותי והסכנה להישנות מעשים דומים מצדו עומדת בעינה.

טענת המערער והנחת שירות המבחן שההרשעה עצמה תפגע באפשרויות התעסוקה של המערער, רחוקות מלהיות מבוססות. מתסקיר שירות המבחן עולה שהמערער פוטר מעבודתו באינטל על רקע פשיטת הרגל שלו וללא כל קשר לעבירה ולהרשעה. ושכיום המערער עובד בעבודות מזדמנות שאינן דורשות סיווג מיוחד היכול להיפגע מהרשעה בדין. והמערער עצמו מסר בדיון כי הוא עבד באינטל כעובד קבלן, ושימש כאחראי על צנרת הנירוסטה. לא הוצגה כל ראיה לכך שהמערער עומד להתקבל חזרה לאינטל או לעבודה אחרת, ושההרשעה בדין מונעת ממנו להתקבל לעבודה. הדעת נותנת שלא כך הם פני הדברים.

יש להבחין בין נתונים ונסיבות המצדיקים הקלה בעונש לכאלה המצדיקים ביטול הרשעה. כאן, נתוני המערער ונסיבותיו הצדיקו הטלת עונש קל על המערער ואכן, בית המשפט דחה את הדרישה העונשית המחמירה של התביעה והטיל על המערער ענישה קלה שבעיקרה צופה פני עתיד, המתחשבת בו בכל היבט. אך אין די בנתונים ובנסיבות האמורים כדי להצדיק את ביטול הרשעת המערער.

נוכח האמור, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"ה טבת תשפ"ב, 29/12/2021 במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט

דניאל בן טולילה, שופט

אליהו ביתן, שופט, סגן
הנשיאה

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

